

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 78 • nummer 3 • maart 2023

INHOUD

<i>U wil ik volgen (gedicht) .....</i>	<i>49</i>
<i>Christus onze Heere (3) .....</i>	<i>50</i>
<i>De les van de as .....</i>	<i>53</i>
<i>De positie van de gelovige .....</i>	<i>55</i>
<i>Een vraag over de ambten .....</i>	<i>56</i>
<i>U bent Mijn geliefde Zoon .....</i>	<i>61</i>
<i>De rijke landbouwer .....</i>	<i>62</i>
<i>Kinderen aan het avondmaal? .....</i>	<i>68</i>

Van harte welkom!
Paas-seminar voor Bijbelstudie & evangelisatie
Uitnodiging voor iedereen van 0-99 jaar!

Thema: IZAÄK

We hopen ons tijdens de studies bezig te houden met rijke geloofslessen die we kunnen leren uit het leven van Izaäk, als kind, als jonge man, als aartsvader.

De inleidingen worden door diverse broeders verzorgd; regelmatig is er gelegenheid voor anderen om (net als bij een Bijbelbespreking) gedachten toe te voegen.

We hebben verschillende programma-onderdelen: voor kinderen, volwassenen, voor iedereen, plus sport voor tieners en twintigers. Het ontspannen programma wordt zoals altijd afgewisseld met evangelisatie in de regio en tijd voor gezelligheid, gesprekken enzovoort.

Soms zitten de kinderen erbij, maar regelmatig hebben ze hun eigen programma, om hunzelf en hun ouders wat 'zuurstof' te geven.

Onderkomen: De Kroeze Danne, Kappelhofsweg 14, Ambt Delden

Aankomst: vrijdagmiddag 7 april tussen 16.15 en 16.45 uur (= Goede Vrijdag)

Vertrek: maandagmiddag 10 april rond 14 uur (= 2e Paasdag)

Voor meer informatie en aanmelding: admin@christelijkjeugdwerk.nl

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en leatuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock © foto's binnenzijde: Pixabay

U wil ik volgen

U wil ik volgen waarheen U gaat,
steeds bij U blijven, waar U ook staat.
U bent mijn Meester, mijn God en Heere,
U bent mijn Redder, Die ik vereer!

U gaf Uw leven tot in de dood.
U hebt geleden in zielenood.
Wat is mijn antwoord waar 'k U mee eer?
Laat m' U steeds volgen, Herder en Heere!

U zoekt naar harten, aan U gewijd,
die voor U branden de hele tijd,
die voor U leven met heel hun kracht,
omdat Uw liefde alles volbracht.

'Kom, neem je kruis op en volg Mij trouw!
Ook in je moeiten blijf Ik bij jou'.
U spoort m' als volg'ling vol liefde aan.
Heere, U hebt alles voor mij gedaan!

U wil ik volgen, U bent het waard;
U daag'lijks dienen, door U bewaard.
Niet ik, maar Christus leeft nu in mij.
Heere, sta m' als Voorbeeld en Leidsman bij!

M. Seibel

Christus onze Heere (3)

4. Zijn gezag erkennen

Er is nog een verantwoordelijkheid verbonden met het Heere-zijn van Christus. Zoals we al hebben gezien, is Hij de Heere van allen (Hand. 10:36). Wij moeten daarom als gelovigen niet alleen de taak van gehoorzaamheid op ons nemen, maar wij moeten ook Zijn gezag erkennen over alles wat met ons verbonden is – over onze gezinnen en onze huishoudens.

Een vraag die steeds belangrijker wordt, is of de leer van het universele Heere-zijn van Christus niet te veel verwaarloosd is. De toestand van de gezinnen van veel gelovigen vragen erom dit dringend te overwegen. Het is een rampzalige vergissing die velen maken, om te veronderstellen dat de onbekeerde leden van ons gezin geen verbinding hebben met Christus. Hij is Heere van allen! Zij hebben de verantwoordelijkheid om Zijn heerschappij te erkennen. De gelovigen hebben de verplichting om die af te dwingen. De heerschappij van Christus moet gehandhaafd blijven in heel de kring van de verantwoordelijkheid van de gelovigen – en binnen die kring op zijn minst in het vooruitzien naar het duizendjarige Rijk¹. Hierin horen de gezinnen van de gelovigen een volkomen contrast te vertonen met de gezinnen van de wereld en zo een levend getuigenis te zijn van het gezag van een verworpen en afwezige Christus – Christus onze Heere.

5. Evangeliseren

Als we zouden bedenken dat Hij Die onze Heere is, ook algeheel Heere is, zou dat ons veel meer macht geven voor het omgaan met zielen. Als wij mensen confronteren met de zonde van het afwijzen van Christus, hoe vaak ontwijken zij dan de slag of we-

---

¹ Zie voor een uitgebreidere bespreking van dit onderwerp het boek van dezelfde auteur: Het Christelijke gezin.

ren ze die af met de gedachte: wij hebben niets te maken met het handelen van de Joden en heidenen tweeduizend jaar geleden. Nu is het niet moeilijk om deze tegenwerping te weerleggen zodra die daadwerkelijk wordt uitgesproken, maar als het feit van het huidige Heere-zijn van Christus benadrukt zou worden, kunnen we een toets toepassen waaraan niet te ontkomen valt.

Erkennen zij de plaats die Hem door God gegeven is? Belijden ze Zijn gezag en onderwerpen zij zich daaraan? Als wij weten dat ze dat niet doen, dan zijn ze schuldig – onmiskkenbaar schuldig – aan het weigeren en verwerpen van Hem Die door God zowel tot Heere als tot Christus is gemaakt (Hand. 2:36). Dit wapen kan – wanneer het bedreven wordt gebruikt – in de kracht van de Geest, veel gewetens raken en zielen brengen tot bekering tot God. Dit zal vooral het geval zijn als de waarheid die al terloops besproken is, ermee verbonden wordt: dat als zij volharden in hun weigering om Christus nu te erkennen in de tijd van de genade, zij dat zullen moeten doen voor de grote, witte troon en dan zal die erkenning – helaas! – tot hun eeuwige verderf zijn.

De vraag is het overwegen waard of wij de mens zo niet een te grote plek geven in de verkondiging van het Evangelie, of wij hem niet te sterk in de positie plaatsen om te kiezen of te weigeren. Natuurlijk mag zijn verantwoordelijkheid nooit over het hoofd gezien worden, want in dat aspect wordt zijn geweten het snelst geraakt. Ook moeten we niet verzuimen [de genade, de barmhartigheid en de liefde van God voor te stellen](#) en iedere voorstelling van het Evangelie zou de uitdrukking van Zijn eigen hart moeten zijn. Als we dit alles erkennen en er ook aan vasthouden, mag toch de vraag gesteld worden of – als regel – de rechten van Christus als Heere voldoende benadrukt zijn.

Welk onderwerp kan een vruchtbaarder terrein zijn voor argument en tegenwerping? De mens overal erkend en Christus ver-

worpen – het is helaas nog steeds waar dat er voor Christus geen plaats is in de herberg (wereld). Het gaat om de wijsheid van de mens, de geboden van de mens en het gezag van de mens. Dit alles wordt gecombineerd in de uitspraak: 'Wij willen niet dat Christus over ons regeert'. En toch is Hij Heere van allen.

'Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend' (Joh. 1:10). Ze kent Hem nog steeds niet en beweegt zich daarom naar het verderf, want God zal ervoor zorgen dat Zijn Christus wereldwijd erkend wordt; het besluit is uitgevaardigd en kan niet veranderd worden. Toch gaat de wereld verder en verbannen de mensen Hem Die Heere is, uit hun gedachten en verbeelden ze zich dat alles goed is en goed zal zijn. Maar elk moment kan het uur aanbreken dat Hij Zijn plaats aan Gods rechterhand zal verlaten en de Zijnen tot Zich zal nemen en dan zullen zij altijd met de Heere zijn (1 Thess. 4:17). Vervolgens zullen de reeksen afschuwelijke oordelen beginnen die in de Bijbel voorzeggd worden, die de voorbereiding zijn en zullen uitlopen op Zijn terugkeer met Zijn heiligen. Dan komt 'uit Zijn mond een scherp, tweesnijdend zwaard, opdat Hij daarmee de volken slaan zou. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren roede en Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmigheid van de toorn van God, de Almachtige. En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn heup een naam geschreven: Koning van de koningen en Heere van de heren' (Openb. 19:15-16). Dan zal Hij Zijn grote macht en heerschappij aanvaarden; 'Hij zal heersen van zee tot zee, van de rivier de Eufraat tot de einden der aarde ... Ja, alle koningen zullen zich voor Hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen Hem dienen' (Ps. 72:8,11).

Beste lezer, wees dus verstandig **en buig u – nu het nog 'de aangename tijd' is en 'de dag van de behoudenis'** – voor God en erken Christus als Heere, want 'als u met uw mond Jezus als Heere zult belijden en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden

heeft opgewekt, zult u behouden worden' (Rom. 10:9). Maar als u hoort bij hen die onverschillig blijven en Hem niet de eer geeft die Hem toekomt, zult u uiteindelijk uw knieën voor Hem moeten buigen wanneer Hij als Rechter zal zitten op de grote, witte troon. Maar dat niet alleen, u zult ook op datzelfde moment het onherroepelijke vonnis van uw eeuwige oordeel moeten aanhoren – het eeuwige oordeel van de tweede dood (Openb. 20). O, 'kus de Zoon' – nu het nog de dag van de genade is en Gods geduld voortduurt – 'opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt [en voor eeuwig omkomt], wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt' (Ps. 2:12). Als u verzoend bent met Hem, zal het de vreugde van uw hart zijn om Hem als Heere te belijden en te aanbidden.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

De les van de as

'De priester moet dan zijn linnen kleed aandoen en een linnen broek over zijn lichaam aantrekken. Vervolgens moet hij de as nemen, als het vuur het brandoffer op het altaar verteerd heeft, en die naast het altaar leggen' (Lev. 6:10).

De priester moest speciale linnen kleren dragen wanneer hij het – schijnbaar – eenvoudige werk verrichtte van het verwijderen van de as van het altaar. God kenschetst de volledige uitdelging van het leven in Zijn Zoon, onze gezegende Heere Jezus, in de vier Evangeliën. Het vuur van God verteerde het lam dat geslacht was op het altaar tot as. Gods vuur had zijn werk gedaan en met een luide stem gaf de Heere de geest (Matth. 27:50).

De Heere was zondeloos en plaatste Zichzelf gewillig onder de hand van een rechtvaardig God en Gods toorn verteerde dat hei-

lige offer volkomen. De gelovige in de Heere Jezus heeft het voorrecht om zich bezig te houden met het sterven van de Heiland, terwijl wij Hem kennen als levend en verheerlijkt in de hemel. Hem gedenken wil zeggen dat wij het bewijs van het sterven van de Heere Jezus nemen door te drinken van de wijn en te eten van het brood aan Zijn tafel. Het vereist onderscheidingsvermogen en het besef van de kostbaarheid van de Heere Jezus in de ogen van God. De as werd aan de oostkant naast het altaar gelegd (Lev. 1:16).

De priester die deze taak verrichtte, was zich ervan bewust dat 'de plaatsvervanger' was gestorven. De dag nadat de Heere Jezus stierf, was het de sabbat voor de Joden en daar was de as aan de oostzijde van het altaar. Die morgen kwam de zon op en liet haar licht schijnen en toen bleek onmiskenbaar duidelijk dat het lam was geslacht. Het kruis was leeg. De Zoon des mensen was gestorven en de mens stelde Zijn graf bij de goddelozen, maar Hij was bij de rijke in Zijn dood (zie Jes. 53:9). Mogen wij altijd de ernst beseffen van het verkondigen van Zijn dood. Er is priesterlijke kleding voor nodig en het moet gedaan worden op de plaats die Hij daarvoor heeft aangewezen.

Klaas Rot

De positie van de gelovige

De positie van de gelovige kan op twee manieren beschouwd worden en wordt ons zo ook in het Woord voorgesteld. We moeten hierop letten, willen we de ware betekenis van het priesterschap begrijpen. De gelovige wordt voorgesteld als een deel van het lichaam, waarvan Christus het hoofd is. De schrift spreekt over dit lichaam verbonden met het hoofd Christus, als over één mens, die in ieder opzicht volkomen is. **De gelovige is met Christus levend gemaakt, met Christus opgewekt en in Christus gezet in de hemelse gewesten.** Hij is met Hem één, in Hem volmaakt, in Hem begenadigd, Zijn leven deelachtig en hij staat in Zijn gunst voor Gods aangezicht. Alle overtredingen zijn uitgewist. Hij is geheel zonder vlek. Alles is goed en liefelijk in het oog van God (zie 1 Kor. 12:12-13; Ef. 2:5-10; Kol. 2:6-15; 1 Joh. 4:17).

Maar de gelovige wordt ook beschouwd in zijn toestand van zwakte en afhankelijkheid hierbeneden in deze wereld. Hij is altijd aan verzoeking blootgesteld, geneigd te dwalen, te struikelen en te vallen. Als zodanig heeft hij voortdurend behoefte aan het volkomen medelijden en de volmaakte dienst van die Hogepriester, Die in de tegenwoordigheid van God verschijnt, in de waarde van Zijn persoon en werk en Die de gelovigen vertegenwoordigt en hen handhaaft voor de troon.

De beide gezichtspunten waaruit de gelovige wordt beschouwd, moeten we goed overdenken, niet alleen om te zien welk **een bevoorrechte en verheven plaats wij in Christus hebben, maar ook om te zien dat er rijkelijk voorzien is in al onze behoeften en zwakheden zo lang we nog op aarde zijn.** De gelovige wordt voorgesteld als behorende tot de Gemeente en als zijnde in het koninkrijk. In het eerste geval is de hemel zijn plaats, zijn vaderland, zijn deel, de plaats waarnaar zijn hart trekt. In het laatste geval is hij op aarde, de plaats van beproeving, verantwoorde-

lijkheid en strijd. Daarom is het priesterschap een Goddelijke voorziening voor hen die, al zijn zij van de Gemeente en behoren zij tot de hemel, in het koninkrijk zijn en hier op aarde wandelen. Dit onderscheid is eenvoudig en als dit begrepen wordt, zal het een groot aantal Schriftplaatsen duidelijk maken die men vaak moeilijk vindt.

Een vergelijking van de Brief aan de Efeziërs met de eerste Brief van Petrus zal de lezer veel leren aangaande de twee gezichtspunten waaruit je de gelovige kunt beschouwen. De eerste toont ons hem als in de hemel geplaatst, de laatste als pelgrim en lijdend op aarde.

C.H. Mackintosh

Een vraag over de ambten

Vraag:

In het januari-nummer [vanaf blz. 14] hebt u een artikel van br. Gibert geplaatst. Als ik het goed zie, stelt hij dat er naar Gods Woord nog wel gaven en ambten zijn, maar dat de ambten niet door mensen worden vastgesteld en de broeders die ze vervullen, niet door de gemeente worden gekozen. Hoe zit het dan met Handelingen 14:23, waar in mijn Bijbel staat: 'En nadat zij hun in elke gemeente oudsten gekozen hadden, droegen zij hen met bidden en vasten op aan de Heere, in Wie zij geloofd hadden'?

Antwoord:

Dank u wel voor uw vrijmoedige vraag, die we goed begrijpen, zeker vanwege alle gewoonten, tradities en overtuigingen om ons heen.

Allereerst moeten we vasthouden dat Gods Woord zichzelf niet tegenspreekt. In het Oude Testament was er een speciale priesterklasse, in het Nieuwe Testament zijn alle gelovigen principieel priesters (zie bijv. 1 Petr. 2). Alle gelovigen hebben een functie in het lichaam van Christus; allen zijn waardevol – maar allen krijgen hun geestelijke of praktische gave, talent, dienst en taak uitsluitend van God en niet van mensen. Gelovigen om een broeder heen kunnen zien dat hij geschikt is voor de verkondiging van het Woord, ze kunnen zien dat een zuster talent heeft voor het bereiken van kinderharten, dat een ander een gave heeft van het bewijzen van barmhartigheid (Rom. 12:8) enzovoort. Ook kunnen andere dienstknechten zowel als een gemeente zich ongetwijfeld één maken met iemands dienst en dat is een grote zegen en steun (verg. Hand. 13:3; 14:26). **Maar de keus ligt bij de Heere en niet bij ons.**

Maar, zult u zeggen, ik lees toch echt iets anders in Handelingen 14:23. Dat klopt; de Statenvertaling zowel als de Herziene Statenvertaling geven deze tekst zo weer, maar de uitmuntende Grieks-kenner William Kelly heeft over deze tekst het volgende geschreven, dat we graag aan u doorgeven, omdat hij zowel ingaat op de Bijbelse gedachten over de ambten als op de vraag hoe deze tekst correct vertaald zou moeten worden:

‘Maar let hier op een ander deel van de dienst van de apostelen: de bevestiging van de zielen van hen die al geloofd hadden. Het is niet eenvoudigweg zielen binnenbrengen en ze dan aan anderen overlaten; de apostelen wilden hen in het geloof bevestigen zoals ze zelf onderwezen waren. Maar dit was niet alles. Velen lezen: ‘Toen zij hen hadden gewijd’ (vs. 23). Ik ben zo vrij te zeggen dat ‘gewijd’ een zeer misleidende term is, die een kerkelijk idee overbrengt zonder enige grond. De gegeven betekenis is beslist fictief. De ware kracht van de uitdrukking is eenvoudig deze: ‘de apostelen kozen oudsten voor hen uit’. In meer dan één opzicht is dit belangrijk, want een eenvoudige keuze neemt

elk idee aan een 'wijding' weg (of aan 'verordening' of 'aanstelling') en daarmee ook het mysterieuze ritueel dat de grote kerken graag willen zien. En net zo neemt aan de andere kant het feit dat de apostelen oudsten voor hen kozen, alles weg wat aan de kleine kerken een indruk van belangrijkheid geeft, want het zijn niet de kerken die voor zichzelf kiezen, maar het was een keuze die door de apostelen werd uitgevoerd; dat wil zeggen: zij kozen voor de discipelen 'oudsten in elke gemeente'.

Ik ben mij ervan bewust dat er respectabele mensen zijn geweest die geprobeerd hebben aan te tonen dat het Griekse woord betekent dat de keus door de apostelen eigenlijk inhoudt dat de gemeente de oudsten koos. Maar dit is ongegrond gepraat; daarvoor is er geen enkele grond in het taalgebruik van de Schrift. Het is niet nodig dat iemand een geleerde is om de gedachte als onjuist te verwerpen.

Het is niet alleen het feit dat de apostelen kozen. Nee, bovendien geldt: **de gemeente heeft helemaal niet gekozen**. Dit wordt bewezen door de eenvoudige verklaring dat de apostelen voor de discipelen kozen. *Dat* is de manier om de zin uit te leggen dat de apostelen oudsten voor hen kozen.

Om de betekenis duidelijk te maken van wat calvinisten hebben betoogd, had er moeten staan dat de apostelen *door* of via de discipelen kozen, of een uitdrukking die betekent dat zij kozen door de uitgebrachte stemmen in de gemeente. Hier is geen enkele grond voor zo'n betekenis, maar integendeel dat de apostelen oudsten kozen voor de rest. De correcte vertaling is dan ook: 'Nadat zij nu voor hen in elke gemeente oudsten hadden gekozen, baden zij met vasten en droegen hen op aan de Heere, in Wie zij hadden geloofd'.

Het is nauwelijks nodig om de opvatting van de kerkvaders en van sommige moderne theologen dat het Griekse woord

χειροτονήσαντες hier het wijden door handoplegging betekent, uitvoerig te weerleggen. Dat het woord in latere tijden zo gebruikt werd door kerkelijke schrijvers, is waar, maar dat dit de betekenis ervan zou zijn in de Schrift is een duidelijke dwaling.

Daarnaast is helaas de gedachte verspreid dat *χειρονονήσαντες* betekent dat de apostelen aan de discipelen de bevoegdheid gaven om te selecteren door een stemming, terwijl zij zichzelf het recht van goedkeuring en aanstelling voorbehielden. Dit verkeerde idee is hardnekkig en vindt geen enkele grond in alle denkbare Griekse geschriften.

Bij de vroegere Griekse auteurs die over hun openbare aangelegenheden schrijven, komt het woord vaak voor in de betekenis van kiezen door te stemmen (in tegenstelling tot loting); later betekende het heel algemeen benoeming zonder de gedachte aan stemmen. Maar het wordt, voor zover ik weet, nooit gebruikt om aan te geven dat *enkelen* bepaalde personen aanstelden op grond van verkiezing door *anderen*.

Ik ben blij dat niet alleen een eerlijke presbyteriaan als prof. G. Campbell dit met de grootste strengheid afdoet als een woordverdraaiing om een bepaald doel te bereiken, maar dat de presbyteriaanse theologen van 1645 in het 'Jus Divinum' wijzen op de duidelijke inconsistentie van deze uitleg met het taalgebruik van de Schrift. Niemand anders dan Paulus en Barnabas kozen (op welke manier dan ook) en zij kozen *voor* de discipelen, niet *door* hun stemmen, wat onverenigbaar zou zijn met hun eigen keuze.

Vergelijk Handelingen 10:41 en 2 Korinthe 8:19. In het eerste geval koos God vooraf de getuigen, maar anderen gaven geen

stemmen; in het tweede geval kozen de gemeenten broeders als hun vertrouwelijke boodschappers, maar zij dachten er nooit aan om de stemmen van andere mensen te verzamelen. Het Schriftuurlijk taalgebruik duidt in alle gevallen op een eenvoudig kiezen.

Het belang van wat de Schrift zegt over de opzieners is duidelijk. Niet zelden wordt er een aanval gedaan op hen die hierin metterdaad het Woord van God willen volgen, door vragen als: 'Waar zijn jullie oudsten? U beweert de Schrift trouw te volgen; hoe komt het dan dat u geen oudsten hebt?' Daarop zou ik willen antwoorden: wanneer u apostelen levert om oudsten voor ons te kiezen, zullen wij voor beide zeer dankbaar zijn!

Hoe kunnen wij volgens de Schrift oudsten hebben, als wij geen apostelen of hun afgevaardigden meer hebben? Waar zijn nu mannen die in dezelfde positie voor God en de gemeente kunnen staan als Paulus en Barnabas? U moet óf apostelen hebben óf op zijn minst apostolische afgezanten zoals Timotheüs en Titus, want het is overduidelijk dat het feit dat wij mensen oudsten noemen, hen in Bijbels licht nog niet tot oudsten maakt.

Wij weten dus met Goddelijke zekerheid dat de oudsten in elke gemeente *door de apostelen voor de discipelen werden gekozen*. Dat is de leer van de Schrift en het feit zoals hier beschreven. Het is daarom duidelijk dat er geen gezag is voor zo'n benoeming, als er geen correct gekwalificeerde personen zijn – dus mensen die de Heere daartoe gemachtigd heeft. Al het andere is illegale nabootsing' (iets verkort uit: Acts introductory).

U bent Mijn geliefde Zoon

'Er kwam een stem uit de hemelen: U bent Mijn geliefde Zoon; in U heb Ik Mijn welbehagen' (Mark. 1:11).

Uit het feit dat het Zoonschap van de Heere Jezus pas door God de Vader verklaard werd bij Zijn doop, mogen wij niet concluderen dat Hij op dat moment in de tijd de 'geliefde Zoon' begon te zijn. De waarheid is dat Hij, terwijl Hij al de Zoon was, in Zijn Zelfvernedering is neergedaald naar deze plaats van nederige gehoorzaamheid op aarde, om een discipel of leerling te worden. Hij is de zeer geliefde Zoon van de Vader omdat Hij dat al was voordat Hij Mens werd.

Toen Pilatus schreef: 'Deze is Jezus, de koning der Joden' (Matth. 27:37), gold die beschrijving al voor de Heere lang voordat het opschrift op het kruis werd gezet. Toen de Vader zei: 'U bent Mijn geliefde Zoon; in U heb Ik Mijn welbehagen', golden deze woorden ook al voor de Heere lang voordat Hij omhoogkwam uit de Jordaan. Hoelang dat was, vertelt de zeer geliefde Zoon Zelf, want Hij zei tegen de Vader: 'U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld' (Joh. 17:24). En het is onnodig te zeggen dat als de Zoon de geliefde van de Vader was vóór de grondlegging van de wereld, de Zoon daar in eeuwigheid was om geliefd te zijn. Hij, gezegend zij Zijn heilige Naam, is de eeuwige Zoon, Die altijd verblijft in de eeuwige omarmingen van de liefde van de Vader.

Bovendien, toen de Vader zei dat Hij Zijn genoegen of welbehagen in Hem vond, sprak Hij terugblikkend en niet slechts met het oog op de onderwerpende daad van de doop. De betekenis van het werkwoord in het origineel is niet alleen: 'Ik heb nu welbehagen', maar ook: 'Ik had welbehagen'. Vanaf alle eeuwigheid vond de Vader Zijn welbehagen in *Zijn geliefde Zoon*, want op een andere plaats lezen wij dat de ziel van de Heere een welbehagen heeft in *Zijn verkoren Knecht* (Jes. 42:1; Matth. 12:18): het eerste in wat Hij *persoonlijk* is, het laatste in wat Hij als *Middelaar* is.

W.J. Hocking

De rijke landbouwer

Lukas 12:16-21

In Lukas 12 spreekt de Heere Jezus in aanwezigheid van een grote menigte tot Zijn discipelen. Hij onderwijst hen over de tijd nadat Hij is teruggekeerd naar de hemel. Ze bezitten het Woord van God en de Heilige Geest, die hen zullen helpen van hun Heere te getuigen en Hem door hun leven te kunnen eren.

Eerst worden ze gewaarschuwd en bemoedigd met het oog op hun opdracht (vs. 1-12). Noch huichelarij, noch tegenstand van de kant van de religieuze mensen moet hen ervan weerhouden in getrouwheid van de Heere Jezus te getuigen. In vers 13 komt er iemand uit de menigte met het volgende verzoek aan de Heere Jezus: 'Meester, zeg mijn broeder, dat hij de erfenis met mij deelt'. Maar de Heere wijst het van de hand om in deze zaak voor rechter te spelen. Hij is niet als rechtspreker, maar als Verlosser naar de aarde gekomen. Bovendien had Zijn volk Hem verworpen, zodat Hij de natuurlijke relatie met Israël verbreekt en Zich in Zijn bediening richt op de eeuwige redding van ieder mens afzonderlijk. De Heere Jezus gebruikt deze gebeurtenis als aanleiding om

onderwijs te geven over het aardse bezit en de materiële behoeften. Allereerst waarschuwt Hij alle mensen voor *hebzucht* en Hij vertelt hun de gelijkenis van de rijke landbouwer (vs. 15-21). Daarna spreekt Hij tot de discipelen over de *zorgen* om voedsel en kleding (vs. 22-31).

De gelijkenis

'En Hij sprak tot hen een gelijkenis en zei: Het land van een rijk mens droeg overvloedig; en hij overlegde bij zichzelf en zei: Wat zal ik doen, want ik heb geen [ruimte] om mijn vruchten in te verzamelen. En hij zei: Dit zal ik doen; ik zal mijn schuren afbreken en grotere bouwen, en ik zal daar al mijn gewas en mijn goederen verzamelen; en ik zal tegen mijn ziel zeggen: Ziel, u hebt vele goederen, opgelegd voor vele jaren, rust, eet, drink, wees vrolijk. Maar God zei tot hem: Dwaas, in deze nacht zal men uw ziel van u afeisen, en wat u bereid hebt, voor wie zal het zijn? Zo [gaat het met hem] die schatten verzamelt, en niet rijk is in God' (Luk. 12:16-21).

Het korte verhaal over de rijke boer is in de eerste plaats een waarschuwing voor ongelovige mensen die hun leven opvullen met de zucht naar materieel bezit en daarbij de redding van hun ziel verwaarlozen. Maar in deze gelijkenis komen ook nuttige aanwijzingen naar voren voor ons Christenen met het oog op onze houding tegenover bezit en rijkdom.

Vier denkfouten

De landbouwer was vanuit menselijk oogpunt een verstandige man. Het ging hem economisch voor de wind en hij wilde tegelijkertijd de behaalde opbrengst goed bewaren. Maar in Gods ogen maakte hij vier ernstige denkfouten. Ze laten ons aan de ene kant de levenswijze van ongelovige mensen om ons heen zien, die bepaald wordt door materieel bezit. Aan de andere kant waarschuwen deze denkfouten ons voor een verkeerde instelling en verkeerd gedag tegenover bezit en rijkdom.

1. *De rijke man beschouwde zijn bezit als zijn persoonlijk eigendom.* Dat wordt duidelijk uit zijn woorden. Hij spreekt van 'mijn' vruchten, 'mijn' schuren, 'mijn' koren, 'mijn' goederen. Hij dacht er niet aan dat hij alles wat hij vergaarde, van zijn Schepper-God had ontvangen. Veel succesvolle mensen zijn tegenwoordig dezelfde mening toegedaan. Ze menen dat ze vrij over hun bezit kunnen beschikken en daar tegenover God geen rekenschap over hoeven af te leggen. Maar ze vergissen zich. **Eenmaal zullen ze rekenschap aan God moeten afleggen over hun leven en hoe ze met hun bezit zijn omgegaan.** Als Christenen weten we dat God het materiële bezit aan ons beheer toevertrouwd heeft. De een heeft Hij meer, de ander minder gegeven. Maar iedere gelovige moet wat hij bezit, trouw voor God beheren. We hebben de opdracht de ons toevertrouwde rijkdom zo te gebruiken en in te zetten dat de Heere daardoor geëerd wordt.

2. *De landbouwer dacht alleen aan zichzelf, omdat hij daarin de zin van het leven zag.* Dit egoïsme kwam voort uit zijn verkeerde zicht op de bezitsverhoudingen. Omdat hij het koren en de vruchten als zijn persoonlijk eigendom beschouwde, wilde hij daar uitsluitend zelf van genieten. Hij schonk niet de minste aandacht aan de eisen van God en de noden van de medemens. Zelfzucht als het om het materiële gaat, bepaalt ook tegenwoordig de meeste rijke mensen in deze wereld. De persoonlijke wensen komen altijd op de eerste plaats. Zelfs als men iets aan anderen geeft, probeert men daaruit voordeel voor zichzelf te halen. De apostel roept ons Christenen op om met de aan ons toevertrouwde rijkdom *'om wel te doen, rijk te zijn in goede werken: om vrijgevig te zijn en mededeelzaam'* (1 Tim. 6:18). **In plaats van ons geld en bezit egoïstisch voor onszelf te gebruiken, moeten we vrijgevig zijn.** De Heere zal ons tonen hoe wij Hem daarmee het beste dienen kunnen.

3. *De rijke boer meende dat zijn levensgeluk in het genot van het materiële zat.* Hij zei tegen zijn ziel: 'Neem rust, eet, drink, wees vrolijk'. Wat een vergissing! Goed eten of een mooi huis kunnen op den duur het hart nooit bevredigen. Vandaag begaan veel mensen dezelfde fout. Ze zoeken hun geluk in het genot van aardse geneugten, maar hun ziel blijft leeg. Jezus Christus weet dat en nodigt hen uit om bij Hem echte vervulling te vinden: 'Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben, en het overvloedig hebben' (Joh. 10:10). Als gelovigen danken wij onze God van harte voor dat wat Hij ons in het aardse leven aan vreugde en zegen geeft. Maar laten we niet vergeten dat ons echte geluk in onze relatie met de Heere Jezus en met God, onze Vader, ligt. Wat ons in de eeuwigheid gelukkig maken zal, moet nu al ons hart met vreugde vervullen.

4. *De landbouwer dacht dat hij zijn toekomst zelf in de hand had.* Volgens zijn planning had hij nog vele jaren voor de boeg, waarin hij van zijn vergaarde rijkdom genieten wilde (vs. 19). Hij dacht er helemaal niet aan dat er die nacht een einde aan zijn leven zou komen, omdat God het zo bepaald had.

Er zijn veel mensen die op hem lijken. Ze plannen hun leven zo alsof dat een garantie zou kunnen zijn minstens net zo oud te worden als hun gemiddelde medemens. Over hun verhouding tot God en de eeuwigheid denken ze niet na. Maar ook voor hen geldt het woord: 'Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag van het heil' (2 Kor. 6:2). Wij Christenen kennen de tijd die we op aarde leven net zo min. We weten niet wat de dag van morgen ons zal brengen. Daarom plannen we naar het motto: 'Als de Heere het wil en wij leven, zullen wij dit of dat doen' (Jak. 4:15).

Drie domheden

God sprak tot de rijke boer: 'Dwaas!' Hij noemde hem een nar, omdat hij in zijn leven drie domheden begaan had.

1. De landbouwer zette alles in op het materiële succes en veronachtzaamde daarbij zijn zielenheil. Wat had hij aan volle schuren als hij die zonder vergeving van zonden en onverzoend met God stierf om eeuwig in de hel pijn te lijden?

2. Bij zijn planning had hij alleen het korte leven op aarde voor ogen. Hij bereidde zich niet voor op de eeuwigheid. Loonde het werkelijk om alleen maar naar het vergankelijke te streven en daarbij de eeuwige redding te veronachtzamen?

3. Hij leefde alleen maar voor zichzelf en bekommerde zich niet om de eisen die de Schepper aan hem stelde. Omdat hij zijn verhouding tot God niet in orde bracht, stierf hij zonder met God verzoend te zijn. Zo verloor hij uiteindelijk alles.

Als gelovige mensen die door het bloed van de Heere Jezus verlost zijn, bezitten we een redding waarvan we voor eeuwig zeker van mogen zijn. We zijn geborgen in de hand van de Herder en kunnen niet verloren gaan. Maar we leven te midden van een materialistische wereld, waarin veel narren als deze boer zijn, die ons door hun levenswijze negatief beïnvloeden kunnen. Daarom zal ik uit de drie domheden van de rijke man drie aanwijzingen voor onszelf afleiden:

1. Laten we onze geestelijke behoeften niet vergeten! Naast het dagelijkse werk dat we ijverig en trouw voor de Heere verrichten moeten, mogen het Bijbellezen en het bidden niet ontbreken, zodat het nieuwe leven gevoed wordt. 'Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen' (Kol. 3:16).

2. *Laten we ons leven afstemmen op de eeuwigheid!* Als we bij de verplichtingen van alledag de gezindheid van de Heere Jezus tonen, hebben ze eeuwigheidswaarde. 'Al wat u doet, doe het van harte, als voor de Heere en niet voor mensen; u weet toch dat u van [de] Heere als vergelding de erfenis ontvangen zult: u dient de Heere Christus' (Kol 3:23-24). Bovendien wil de Heere ons voor Zijn werk gebruiken. Wat Hij door ons in het Evangelie of in de vergadering bewerken kan, is van eeuwig gewin. 'Want God is niet onrechtvaardig om uw werk te vergeten en de liefde die u bewezen hebt voor Zijn Naam, doordat u de heiligen gediend hebt en [nog] dient' (Hebr. 6:10).

3. *Laten we ons hoeden voor een egoïstische instelling!* Wat treurig als Filippi 2:21 op ons van toepassing zou zijn: 'Want allen zoeken hun eigen belang, niet dat van Jezus Christus'. We willen toch voor de Heere en de Zijnen leven! Dan moeten we onszelf verloochen en onze wensen terzijde schuiven.

Op alle drie de punten is Jezus Christus voor ons het grote Voorbeeld. Hij volhardde in het gebed en leefde in gemeenschap met Zijn Vader. Alles wat Hij deed, kwam overeen met de wil van God en had daarom eeuwigheidswaarde. Nooit dacht Hij aan Zichzelf, maar Hij was er altijd voor de ander.

Mt. Billeter

Kinderen aan het avondmaal?

Kinderen – ze hebben een warme plek in het hart van de Heere Jezus. Dat blijkt wel uit Mattheüs 18:1 v.v., Markus 10:14 en tal van andere gedeelten. Dat heeft ertoe geleid dat in vele kerkelijke kringen de vraag: 'Kunnen kinderen aan het avondmaal gaan?' zonder meer positief wordt beantwoord. Het is goed om eens kritisch naar dit thema te kijken.

Wat is het avondmaal?²

Het is een *gedachtenismaaltijd* aan de Heere Jezus, aan Zijn leven, lijden en sterven. We verkondigen de dood van de Heere Jezus door het brood te breken. Het is de verkondiging van de dood van Hem Die dood was, maar nu leeft tot in eeuwigheid. En dat doen we tot Hij terugkomt om Zijn Gemeente op te nemen in heerlijkheid: 'totdat Hij komt'. Gedeelten als Lukas 22, 1 Kor. 11:23-26 e.a. leren ons dat nadrukkelijk.

Tegelijkertijd drukken we *gemeenschap* uit: gemeenschap met de Heere, gemeenschap met elkaar. Dit aspect van eenheid en verbondenheid wordt in 1 Korinthe 10:16 v.v. behandeld. En denk ook maar aan de veelzeggende, diepgaande uitdrukking in Efeze 4: 'de eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede'.

Deze zijde van de waarheid wordt in de Schrift 'de tafel van de Heere' genoemd. Die term brengt tot uitdrukking:

- dat de Heere er voedsel ontvangt: onze offers van lof, dank en aanbidding;
- dat Hij het er voor het zeggen heeft en *Zijn* regels gelden en niet de onze;

---

² Voor meer onderwijs hierover verwijzen we graag naar artikelen op de website: www.debijbelvoorjou.nl.

- dat daarbij, zoals dit gedeelte laat zien, ook nadrukkelijk heiligheid en orde horen, zoals het past bij ons gedrag in Gods huis (zie 1 Tim. 3:15-16).

Hieruit volgt al duidelijk dat iemand die deelneemt aan de broodbreking, zélf moet begrijpen (en 'beoordelen' gaat zelfs nog verder dan dat!):

- wat de dood en opstanding van de Heere Jezus voor hem betekenen;
- wat de betekenis is van het lichaam en het bloed van Christus dat voor ons gegeven werd;
- maar ook de betekenis van het ene lichaam van Christus dat wij samen vormen, het ene brood;
- wat gemeenschap is;
- wat heiligheid, orde en ons gedrag in Gods huis betekenen;
- wat lof, dank en aanbidding is.

Tegen die achtergrond zegt 1 Korinthe 10:15 nadrukkelijk dat de apostel dit onderwijs door Gods Geest richt tot 'verstandigen', tot mensen die geen kind meer zijn, maar kunnen beoordelen wat hij zegt. Enerzijds is duidelijk dat niemand van ons de volle hoogte van deze dingen heeft begrepen toen hij zijn plaats innam aan de tafel van de Heere en begon de dood van de Heere Jezus te verkondigen, anderzijds is ook duidelijk: als je in dit opzicht nog niet 'verstandig' bent en nog niet zelfstandig kunt beoordelen wat de Schrift over deze dingen zegt, dan voldoe je nog niet aan de criteria voor deelname aan de broodbreking. Het gaat hier niet om *kennis van de leer*; die is in de Schrift geen voorwaarde. Je hoeft niet eerst jaren te zijn onderwezen in bijvoorbeeld de waarheid over de Gemeente voordat je kunt gaan broodbreken, maar **je moet wél de capaciteit hebben om 'verstandig' en dus zelfstandig na te denken, te oordelen en beslissingen te nemen.**

Doop en avondmaal zijn twee uiterlijke tekenen (hoewel beslist geen sacramenten, d.w.z. heiligende middelen). De *doop* is een

handeling tussen degene die gedoopt wil worden, degene die hem doopt en de drie-enige God Die wordt aangeroepen.

Het *avondmaal* gaat in een bepaald opzicht verder; het betreft naast de Heere en degene die deelneemt, ook de verantwoording van de hele gemeente naar de Heere toe en naar degene toe die de wens heeft deel te nemen, maar ook andersom: van degene die deelneemt naar de gemeente toe. Het avondmaal is principieel iets anders dan een Christelijke liefdesmaaltijd waaraan iedereen kan deelnemen; het is ook geen restaurant waar je vrijblijvend kunt komen en gaan wanneer je wilt. **Het is een zeer ernstige aangelegenheid, die door de aanvrager zowel als de gemeente biddend moet worden overwogen.** En als de Heere geen duidelijkheid geeft, geldt: rustig wachten! Je kunt van geen van beide kanten vrijmoedigheid afdwingen.

Wat zijn kinderen?

Kinderen nemen zoals gezegd een warme plaats in Gods hart in en wij kunnen veel van kinderlijke eenvoudigheid leren en worden als de kinderen zoals de Heere Jezus het zegt. Dat is echter geen argument om kinderen maar zo jong mogelijk te dopen en kinderen zo vlug mogelijk te laten deelnemen aan het avondmaal.

Beide keuzes zijn een fundamentele keuze van de persoon zelf en naar mijn stellige overtuiging kan een jong kind de betekenis van de doop niet begrijpen, maar van het avondmaal nog veel minder. Dat sluit aan bij wat de apostel Paulus zegt: 'Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, oordeelde ik als een kind; nu ik een man geworden ben, heb ik afgedaan met wat kinderlijk was' (1 Kor. 13:11).

Aan het avondmaal zijn meer leerstellige consequenties verbonden dan aan de doop. Vandaar dat logischerwijs bij het avondmaal meer inzicht en onderscheidingsvermogen kunnen worden verwacht dan bij de doop. Vandaar: 'Ik spreek als tot verstandigen, beoordeelt u wat ik zeg'.

Welnu, het typische kenmerk van een gelovig kind is dat het heel afhankelijk is, vol vertrouwen, vol liefde voor de ouders en de Heere, maar dat het nog niet abstracte waarheden als 'het lichaam van Christus', de 'uitdrukking van de eenheid van Christus' lichaam' enzovoort kan vatten en ook niet zelf allerlei situaties kan beoordelen en zelfstandig allerlei beslissingen kan nemen, maar zijn ouders en/of vriendenkring gemakkelijk zal volgen. Doen *zij* het of vinden *zij* het fijn? Wel, dan doet het kind het ook. Graag zelfs. Dat begint pas in de loop van de puberteit drastisch te veranderen en verschilt van persoon tot persoon, zodat we geen 'minimumleeftijd' kunnen vaststellen.

We kennen de volgende criteria voor toelating uit Gods Woord:

- de persoon moet een wedergeboren kind van God zijn;
- hij moet niet in zonde leven (verg. 1 Kor. 5);
- hij moet geen valse leer omtrent Christus en de fundamenten van het Christelijke geloof hebben (2 Joh.; Gal. 5);
- en hij moet rein zijn in zijn verbindingen (2 Tim. 2:19 v.v.).

Dit laat zien dat het bij toelating moet gaan om broeders en zusters die deze aspecten beseffen en uit eigen overtuiging naar de Schrift willen wandelen. Dat kun je van een kind nog niet verwachten; op z'n vroegst een rijpende puber zal hiermee uit de voeten kunnen.

Vandaar dat het ook heel glad ijs is als ouders hun kinderen op jonge leeftijd aanmoedigen tot de doop en vervolgens tot het avondmaal. Een kind zal zich daar niet tegen verzetten, staat ervoor open, zegt: 'Ja, ik wil dat graag doen, want ik houd van de Heere Jezus'. En dat geloven wij ook van elk kind dat zich bekeerd

heeft en we zijn er ontzettend dankbaar voor. Maar een kind kan nog totaal niet overzien wat zijn deelname aan de broodbreking eigenlijk concreet aan verantwoording met zich meebrengt. Zolang een kind door zijn ouders of anderen wordt aangespoord en bemoedigd, blijkt daaruit alleen al dat het nog een kind is en dus nog niet rijp en 'verstandig' om zelfstandig een keus te maken voor de aanvraag in verband met de broodbreking.

Zoals gezegd: het is onmogelijk om een standaard minimumleeftijd voor deelname vast te stellen. Tieners gaan langzamerhand over van de toestand van 'kind-zijn' naar een toestand van zelfstandig en volwassen nadenken en beoordelen. Soms gaat die ontwikkeling heel snel gedurende de puberteit.

In elk afzonderlijke geval zullen de broeders daarom in biddend opzien tot de Heere moeten beoordelen of een jongere geen kind meer is, maar een verstandige die zelf nadenkt, zelf beoordeelt, zelf keuzes maakt, zelf zijn verantwoording kan nemen. Als dat nog niet het geval is, is het wijs en Schriftuurlijk om te wachten. Dat is geen veroordeling van die jongere of dat kind of van zijn liefde voor de Heere Jezus. Ik ken diverse jongens en meisjes van 7, 8 of 9 jaar die graag de Heere Jezus volgen omdat ze Hem liefhebben. Maar dat is in het licht van de Schrift niet het enige wat meetelt bij toelating tot het avondmaal en al helemaal niet een doorslaggevend argument.

'Ik spreek als tot verstandigen, beoordeelt u wat ik zeg' – laten we niet van kinderen eisen wat ze nog niet kunnen en hun de tijd geven te rijpen en te groeien tot ze kunnen beantwoorden aan deze hartevraag die hun eigen Heere hun dan zal stellen en niet wij: 'Doe dit tot Mijn gedachtenis'.

E.L.

De aartsvader Izaäk

Lessen uit zijn geloof, zijn falen en typologische betekenissen

Serie: Geloofshelden

Auteur: William Kelly

In dit boek leren we rijke lessen over het geloofsleven, de eenvoudige toewijding, de kalmte en vrede die Izaäk als aartsvaders over het algemeen kenmerkten.

Izaäk was rustiger van aard dan zijn zoon Jakob en zijn leven was minder bewogen dan dat van zijn vader Abraham. Maar hij maakte ook fouten en Gods Geest heeft ze opgetekend, zodat wij lessen kunnen trekken uit Izaäks falen in het gezinsleven.

De schrijver was een begaafde Bijbelleraar, die in dit boek ook op een diepgaande manier laat zien dat allerlei personen en gebeurtenissen een oudtestamenteel schaduwbeeld zijn van waarheden die in het Nieuwe Testament worden geopenbaard. Die lessen zitten vol met een schatrijke inhoud, ook al moeten we er wat dieper naar graven. Daarom gaat dit deel van onze serie 'Geloofshelden' dieper dan andere delen in de serie, maar is de moeite van het lezen zeker waard!

Hardback, formaat A5, 188 pag.

Bestelcode: 6327

Prijs: € 14,95

Nadenkertje

De mol

Een kleurrijk kinderprentenboek vertelt over een mol die zich inspant om een eigen miniauto te bouwen. Bij de eerste poging haalt de mol allerlei auto-onderdelen zoals schroeven, moeren, bougies en een stuur. Hij zet alles in elkaar en verbaast zich dat zijn auto niet rijdt, hoewel hij toch alleen maar originele onderdelen gebruikt heeft.

Bij de tweede poging heeft hij meer succes. Hij vindt een vernielde speelgoedauto en sleept die op advies van een muisje naar een autogarage. Wat daar met het speelgoedafval gebeurt, grenst aan een wonder: een kraan pakt het afval op. Er komt een gloednieuwe opwindbare auto onderuit. De dolgelukkige mol rijdt met zijn rijdende voertuig terug naar zijn heuvel, zet de miniauto neer en verdwijnt met het opwindsleuteltje 's nachts in zijn molshoop.

Een opmerkelijk verhaal! Hebben wij er niet al te vaak moeite mee om ons levensgeluk alleen te smeden, in plaats van met de brokstukken van ons leven – met alles wat de zonde in ons leven aangericht heeft – naar Hem te gaan, Die ons aan een nieuw leven vol zin en hoop wil helpen?

Christus heeft met Zijn dood aan het kruis voor onze schuld betaald. Als wij God de brokstukken van ons leven brengen, maakt Hij daaruit iets heel nieuws: wij worden opnieuw geboren en ontvangen eeuwig leven. Deze verandering zal meteen zichtbaar worden: wij hebben het verlangen God te behagen en Hem te dienen. Bovendien ervaren we innerlijke vrede en blijdschap, die we tot dan toe niet gekend hebben. Doe die stap nu!